

[A. C. D. Petersen.]

brugt ikke gøre dette, naar Landbruget er i en Nødstilstand, for Generalomkostningerne er lige saa store, naar Virksomhederne gaar for halv Kraft, som naar de gaar for fuld Kraft, og derfor bliver den billigste Væsenhed naturligvis produceret, naar der er fuld Kraft paa Produktionen.

Men det danske Landbrug burde have saadanne Forhold, at det kunde lægge Produktionen over paa andre Varer, og det vilde være saa uhyre let at gøre dette. Jeg skal pege paa nogle Ting, som jeg ofte har nævnt her fra denne Talerstol, men som man hidtil ikke har villet høre paa — og jeg har saamænd ikke bedre Tiltro til Gehør denne Gang. Ogsaa jeg vil ligesom Danmarks Statskonsulent gøre min Pligt og sige: Saaledes vil Udviklingen komme, og saa maa Tiden afgøre, om jeg har haft Ret eller Uret. Hidtil er det i hvert Fald ikke Landbrugets nuværende Raadgivere, der har haft Ret.

Vi har her i Landet en Indførsel af Agerbrugsvarer, færdige Varer, og Havebrugsvarer, som lige saa godt kunde produceres her i Landet, for et Beløb af henimod 200 Mill. Kr. Hvis man overførte den Produktionskraft, som man nu lægger i Produktionen af Flæsk, Smør og Æg, Landbrugets Hovedartikler, paa en Del af disse Varer, saaledes at vi beholdt en væsentlig Del af Produktionen for de 200 Mill. Kr. i det danske Landbrugs Haand, vilde den Aflastning, som er nødvendig for at faa rimelige Priser paa det engelske Marked for vore Hovedartikler, fremkomme.

Jeg nævner, at vi indfører 5—6 Mill. Tdr. Brødkorn, som det var mere rimeligt, at vi brugte af vor egen Avl, at vi indfører henimod 20 000 Heste, som vi lige saa godt kunde opdrætte her, at vi i kommende Aar som i foregaaende Aar maa indføre en væsentlig Del af vort Forbrug af Sukker, at vi indfører alt, hvad vi bruger, praktisk talt af en Vare som Kartoffelmel, at vi indfører Havesager for henimod 50 Mill. Kr., at vi indfører Mængder af russiske Lam, polske Gæs og Donau-Fjerkræ, og hvad det nu hedder alt sammen, som det var langt bedre, at vi selv producerede i Stedet for at hente det i Udlandet. Men Forholdene er saaledes, at Konkurrencen udefra er det danske Landbrug overmægtig, vi kan ikke paa Grund af Arbejdsløn og andet producere til de Dumping-Priser, som de udenlandske Varer kan føres herind for.

Det er klart, at arbejde med Tab, saaledes som det danske Landbrug nu gør, kan vi ikke vedblive med, og derfor vil med

en Naturlovs Nødvendighed den Tid komme, hvor Produktionsindskrænkningen kommer, men ikke saaledes, at Produktionen lægges over, men saaledes at Driftsmidlerne bliver for faa og Produktionen bliver indskrænket, saa det danske Landbrug bliver til et ekstensivt i Stedet for et intensivt Landbrug. Og dette vil være en saa skæbnesvanger Nationaløkonomi for hele vort Folk, at man skulde tro, det snart maatte gaa op for den danske Rigsdag, at der maa gøres en Indsats for at forhindre dette.

Hvor daarligt det danske Landbrugs Stilling er, ser man bedst af de Forrentningsprocenter, som Landøkonomisk Driftsbureau udsender aarligt. Disse Forrentningsprocenter ligger som Gennemsnit for de sidste 5 Aar lidt over 3 pCt., og dér er det sidste daarlige Aar ikke medregnet. Det sidste daarlige Aar, skønner man efter de foreliggende Beregninger — der er foretaget ved Stikprøver ligesom i de foregaaende Aar, hvor de har vist sig at slaa til, hvorfor der ogsaa er Sandsynlighed for, at de vil slaa til i Aar —, vil give en Forrentningsprocent paa 0,5.

Her vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at den højtærede Statsminister forleden Dag ved Omtalen af Landbrugets Forrentningsprocent sagde, at det har jo ikke været saa galt for det danske Landbrug i længere Tid. Den højtærede Statsminister sagde endvidere — jeg skal med Formandens Tilladelse komme med et kort Citat, det staar Sp. 265 i Folketingstidende:

„Men i øvrigt, hvorfor er nu Forrentningen mindre god? Jo, stadig af den samme Grund, fordi der er for megen Gæld at forrente“.

Dette vidner om, at den højtærede Statsminister ikke har klargjort sig, hvorledes Forrentningsprocenten indenfor Landbruget beregnes. Hvis den højtærede Statsminister nemlig havde gjort dette, saa vilde han have været klar over, at Gældens Størrelse har intet som helst med Forrentningsprocenten at gøre. Landøkonomisk Driftsbureau behandler overhovedet ikke Landbrugets Gæld. Det vilde nemlig være ganske illusorisk at gøre dette, for saa kunde man intet som helst Sammenligningsgrundlag faa for de forskellige Bedrifter.

Det Kapitalgrundlag, hvorpaa Beregningen af Forrentningsprocenten foretages, er den samlede Landbrugskapital, der er fastliggende for alle Landbrug, og som, for saa vidt Vurderingerne til Ejendoms-skyld er rigtige, ogsaa er ensartede for alle Ejendomme, idet man nemlig som Landbrugskapital regner med Ejendoms-